

1113
15.12.2018

10/635

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Çocuk istismarıyla ilgili veri toplama, izleme, araştırma mekanizmalarının oluşturulması, çocuklara yönelik cinsel saldırı suçlarının gerçekleşmeden önlenmesi yönünde gerekli yasal ve idari tedbirlerin tartışılması, çocuk istismarıyla mücadele kapsamında bütüncül ve etkin politikaların geliştirilmesi amacıyla Anayasanın 98'inci, İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılması için gereğini arz ederiz.

Dirayet Dilan TAŞDEMİR

Ağrı Milletvekili

GEREKÇE

Çocuk İstismarlarıyla Mücadele Derneği'ne göre; Türkiye'de cinsel saldırı suçlarının yüzde 70'nin çocuklara yönelik olduğu ve her yıl cinsel istismara uğrayan çocuk sayısının yüz binin üzerinde olduğu ifade edilmektedir. İstismara uğrayan çocukların yüzde 70'i ise 11 yaşın altındadır. Cinsel istismarın sadece %15'i adli mercilere yansımakta, aile içinde yaşandığında ise daha çok gizlendiğinden dolayı enstest vakalarının ancak yüzde 1'i adli mercilere yansımaktadır. Yine ECPAT 2015 yılı Türkiye Raporuna göre; çocuklar, Türkiye'de cinsel şiddete en fazla maruz kalan grubu oluşturuyor. Türkiye, cinsel istismar amacıyla insan ticareti ve çocuk evlilikleri nedeniyle, Küresel Kölelik Endeksi'nde modern köle sayısında Avrupa'da birinci konumunda yer alıyor. Adalet Bakanlığı Adli Sicil ve İstatistik Genel Müdürlüğü verileri de, Türkiye'de çocuk istismarının her yıl bir önceki yıla oranla sürekli olarak arttığını açıkça ortaya koymaktadır. Adli istatistik verilerine göre 2009'dan 2014'e çocuk istismarlarına dair açılan dava sayıları yüzde 50, son 10 yılda ise yüzde 700 oranında artmıştır.

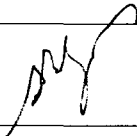
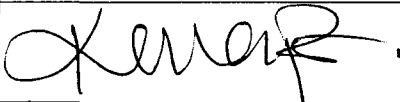
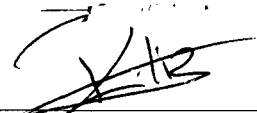
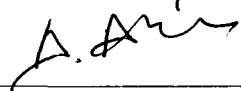
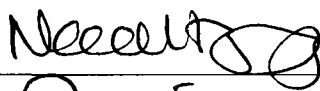
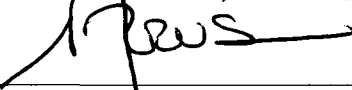
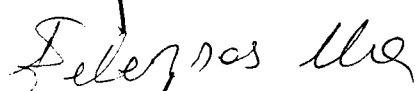
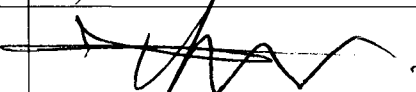
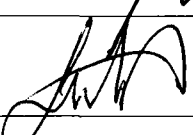
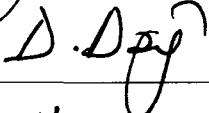
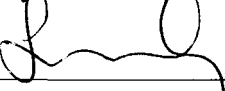
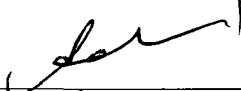
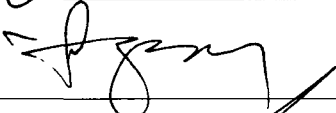
Yapılan araştırmalar Cinsel istismarın yaygın kanının aksine sokakta ve ya evlerin dışındaki farklı mekânlardan ziyade çoğunlukla çocuğun bildiği, güvende hissettiği ev, okul, yurt gibi mekânlarda gerçekleşmekte ve istismarcıların tamamına yakınının erkek, aile içerisinde, yakın çevre ya da eğitim kurumlarından biri olduğunu göstermektedir.

Çocuklara yönelik cinsel istismar olaylarının sürekli artmasındaki temel neden devletin bütüncül, etkin ve iyi işleyen bir sosyal hizmet ağı ve bunun sonucunda oluşturulacak koruyucu-önleyici politikalarla sorunun önüne geçmek yerine istismar suçunu sadece faile yani bir şahsa yıkarak tekil bir eyleme indirgenmesi ve yargılamanın her aşamasında olayın bağlamından koparılmasıdır. Hâlbuki çocuk istismarı hiçbir şekilde yalnızca ceza normuyla önüne geçilebilecek bir hukuksal sorun olarak ele alınamaz ve tek başına ceza ile çocuk istismarının önüne geçen bir devlet örneği yoktur. Hukuk oluşturan ihlalin ortadan kaldırılması, telafi edilmesi ve bir yönüyle bu ihlallerin önüne geçilmesini yani önlenmesini sağlayacak boyutlardan yalnızca bir tanesidir. Yine çocuk istismarlarında idam fikrinin ısrarla tartışılması bir çözüm olmadığı gibi önleyici politikaları öteleyen ve sorunu derinleştiren bir tartışmadır.

Dini kurumları temsil eden çok sayıdaki yetkilinin “6 yaşındaki çocuklarla evlenilebileceği” gibi sayısız demecin yanı sıra, devletin sosyal hizmetler ve eğitim hizmetleri alanını giderek gönüllü veya dini dernek ve tarikatlarla terk etmesi ve buralarda çocuklarla çalışan kişilerin hem formasyon hem de nitelik olarak bu işi yapabilecek kişilerden oluşmaması çocuklara yönelik cinsel istismar olaylarının artmasındaki önemli etkenlerden biridir.

Türkiye'nin de imza koyduğu BM Çocuk Haklarına Dair Sözleşmenin 19, 34, 35, 36 maddeleri, çocukların her tür istismar ve şiddet davranışından korunmalarını öngörür. 34. madde "Taraf Devletler, çocuğu her türlü cinsel sömürüye ve cinsel suistimale karşı koruma güvencesi verirler" der. Bu madde gereğince çocuğun her tür istismarını ve cinsel istismarı önlemek devletlerin yükümlülüğü ve asli görevidir. Bu yükümlülüğün yerine getirilebilmesi için; hükümetin, çocuk hakları ve çocuk istismarını önlemek için bütünlüklü bir politikanın gereği olarak; düzenli olarak çocuğa yönelik hizmetlerin izlenmesi, bunun için veri toplanması ve analiz edilmesi gerekmektedir. Korunma hakkıyla ifade edilen, yalnızca istismar yaşandıktan sonra devreye giren bir sistem değil; aynı zamanda etkin önleyici bir sistemin de varlığıdır.

Bu sebeplerle, çocuk istismarıyla ilgili veri toplama, izleme, araştırma mekanizmalarının oluşturulması, çocuklara yönelik cinsel saldırı suçlarının gerçekleşmeden önlenmesi yönünde gerekli yasal ve idari tedbirlerin tartışılması, çocuk istismarıyla mücadele kapsamında bütüncül ve etkin politikaların geliştirilmesi amacıyla bir Meclis Araştırması açılmasını talep ediyoruz.

1	AYHAN BİLGİN	KARS	
2	TULAY HATİMOĞULLARI ORUÇ	ADANA	
3	KEMAL PEKÖZ	ADANA	
4	ABDULLAH KOÇ	AĞRI	
5	BERDAN ÖZTÜRK	AĞRI	
6			
7	FİLİZ KERESTECİOĞLU	ANKARA	
8	KEMAL BÜLBÜL	ANTALYA	
9	AYŞE ACAR BAŞARAN	BATMAN	
10	NECDET İPEKYÜZ	BATMAN	
11	MEHMET RÜŞTÜ TIRYAKI	BATMAN	
12	FELEKNAS UCA	BATMAN	
13	ERDAL AYDEMİR	BİNGÖL	
14	SALİHE AYDENİZ	DİYARBAKIR	
15	DERSİM DAĞ	DİYARBAKIR	
16	MUSA FARİSOĞULLARI	DİYARBAKIR	
17	SEMRA GÜZEL	DİYARBAKIR	
18	ADNAN SELÇUK MIZRAKLI	DİYARBAKIR	
19	HİŞYAR ÖZSOY	DİYARBAKIR	
20	GARO PAYLAN	DİYARBAKIR	